Published on *Melano.hu* (https://www.melano.hu)

Elbűvölő alkotó energia: Anna Easteden

Létrehozás: 10/19/2010 - 19:00
Szerző: Aranyi Péter
[1]
Anna Easteden az a fajta, akibe ritkán botlik az ember, ha újságíró. A finn színésznő mentes a színész-, illetve modell „sztár allűröktől”, hiszen nincs benne megjátszás, és nincs benne felvágás.
Kapcsolódó cikkek:
The Natural Kindness: Anna Easteden [2]
Shrek és Fióna válik [3]

Őszintén, tisztelettel, és odaadással beszélget másokkal. A karrierjét tizenévesen, modellként kezdő hölgy bejárta a világot, mire végül az USA-ban találta meg a szerencséjét. A szappanoperák, tv-sho--k és szerzői filmek rendszeres szereplője kifogástalan angol akcentussal beszél, miközben anyanyelvéről sem feledkezik meg, bár tény, legutóbbi sikerfilmjében újra meg kellett tanulnia egy kicsit finnül. Anna, bár gyakran játszik kedves, naiv szerepeket erős véleménnyel rendelkezik az őt körülvevő világról, viszonyokról, kapcsolatokról, s, ha szabad ideje engedi, akkor alkot is. Maradandót, vagy éppen csak pár napra valót.

Éppen most néztem meg a „Burjánzó szerelmek háza” című filmed.
Nagyszerű, hogy tetszett? -kérdezi azonnal.

Tetszett, sokat nevettem rajta! Hogy szerepelt az USA-ban?
Azt hiszem, szerették az emberek. Tudod, furcsa, de néha a feliratos filmek is el tudnak érni szép sikereket, még akkor is ha finnül látják, angol szövegezéssel. Szóval, ha így is viccesnek találják, és nevetnek rajta, akkor azt hiszem az egyértelműen sikeresnek mondható. - Hallgatom Anna Eastedent, és nem tudom mosolygás nélkül megállni, ebből nem egy hagyományos interjú lesz, hanem beszélgetés.

Valóban vicces film, rengeteg nagyszerű jelenettel, de azt hiszem az államokban, ez nem számít éppen annak a tipikus „komédiának”, melyet gyakran látni a mozikban. Ez több annál.Kritikus szemszögből figyeli a társadalmi-, szexuális-, és párkapcsolati folyamatokat. Milyen gyakran látni ilyen filmeket Finnországban?
Megértem a sztereotípiákat, sokakat én is igaznak gondolok a finn filmekkel kapcsolatban. Azt hiszem a finnországi filmek általában véve szomorúak. Azt kell mondjam, hogy egyenesen nyomasztóak és talán túlságosan sötétek is. Véleményem szerint ez nem csak a finn filmekre mondható el, hanem a skandináv filmművészetre egyaránt. Egyébként vicces volt, amikor az egyik filmfesztiválon éppen skandináv filmeket vetítettek, és körülbelül 15 alkotást mutattak be akkor, de ahogy a reakciókból láttam, csak a „Burjánzó szerelmek háza” volt az egyetlen, ami úgy hatott, hogy „wow”, hiszen vicces volt és könnyű. Annyira különböző volt, mint a többi, „átlag film”, melyet abban a régióban forgattak.

Szóval igaz, ami igaz, ez egyszerűen más film.

Ez volt az első finn filmed?
Igen, az első.

Tíz év filmezés után…
Tudom!!!- vágja rá Anna mosolyogva .- Szeretnék visszamenni és sok finn filmet forgatni, mert azt hiszem nagyszerű lenne ismét ott filmezni.

Mi volt a legelső reakciód miután elolvastad a forgatókönyvet?
Legelőször, amikor elolvastam a forgatókönyvet fogalmam se volt arról, melyik szereplő leszek, nem tudtam melyik szerepet szánja nekem a rendező és így ennek fényében azt mondtam magamban, hogy „milyen jó lenne, ha én lehetnék Nina". Utána egyenesen követeltem, hogy én őt akarom játszani! El sem tudom mondani, milyen boldog voltam, amikor megkaptam.

Először eleinte csak reklámokban játszottál, főleg Tokióban, és legelső színházi előadásod is az USA-ban volt. Hogy kerültél bele a színészetbe?
Amikor kicsi voltam, modell szerettem volna lenni. Először úgy kezdtem el szerepelni, mint modell, leginkább reklámfilmekben, majd később TV-show műsorokban, melyek teljesen véletlenül jöttek, még modellkarrierem során. Azt vettem észre, hogy szeretem őket, és nincsenek ellenemre az ilyen jellegű alakítások, szóval egyszerűen magával ragadt ez az egész.

A Burjánzó szerelmek háza című filmben, mint Nina

Mennyi idős voltál, amikor megnyerted a nemzetközi modellversenyt, melyet a "SinäMinä" tini magazin szervezett?
Mennyi idős is voltam? Talán tizenöt. Vagy tizenhat, azt hiszem valahogy így, habár az első fizetős munkámat Párizsban, tizenkét éves koromban kaptam.

Elég hamar befejezted a sulit. A modellkarrier miatt, vagy egyszerűen csak zseni voltál?
Nevetve- Szeretném azt hinni, hogy mind a két dolog miatt! De azt hiszem inkább az előbbi miatt.

Nem féltél az „új világtól”, mikor Tokióba mentél? Mi volt a szüleid reakciója?

Nem, egyszerűen őrültként viselkedtem. Annyira bátor voltam, hogy semmi sem volt ami megállíthatott volna. Nem voltak rossz gondolataim az emberekről, még egy árva rossz feltételezés sem. Azt gondoltam: megyek, és ezt fogom csinálni, modellkedni fogok. A szüleim ellenezték a dolgot, de én , mint egy elkényeztetett, makacs gyerek csak ismételgettem, hogy de megyek, mígnem végül belegyeztek.

És egyszer elkezdtél jótékonykodni…
Igen, és ráadásul meglehetősen közel hozzátok. Egyszer még Budapestre is ellátogattam. Kinéztem egy vonatot Pozsonyból és elutaztam Budapestre. Egy szlovákiai lány, Eva is jött velem, és együtt csaptunk egy nagy városnézést.

Akkor ezek szerint láttad a fővárost, illetve érzékelhetted annak az atmoszféráját. Hogy lehet akkor hogy egyszer sem kaptál itt munkát, miközben az egész világot beutaztad?
Fogalmam sincs!-kiált fel Anna, majd kicsit szemrehányóan visszakérdez: Hogy lehet, hogy egyszer sem adtatok itt nekem egyet?! Egyébként egész életemben azt hallgattam, hogy a finn és a magyar milyen közel álló nyelv egymáshoz és azt gondoltam akkor érteni fogok valamit, de sajnos nem sokat sikerült megérteni, és akkor rájöttem nincs miért aggódni.

Video of Anna Easteden longer reel

Anna Easteden válogatás

Vannak szavak, melyek szinte teljesen egyeznek és szerkezetében rengeteg hasonlóság van a két nyelv között. Az egyik ilyen a ’mennä’ , mely finnül azt jelenti, hogy „menni”, nos ennek a magyar verziója a „menni”… Mikor jártál itt?
Sok-sok éve már annak, arra határozottan emlékszem, hogy Szlovákia, már Szlovákia volt.

Nem szükséges udvariasnak lenned, hogy tetszett Budapest?
Szeretem az évszázados, európai építészetet, annyira gyönyörű! Most, hogy így Amerikában élek, pedig különösen tudom értékelni a dolgot, itt ugyanis nincsenek olyan öreg épületek, mint Európában. Itt, Los Angelesben egy meglehetősen ódon, egy 1927-es házban lakom, de Európában sokkal több a nagyszerű épület.

Folytattad Pozsony után a jótékonykodást? Mi motivált kezdetben?
Folytattam, és most is alig várom, hogy újrakezdjem. Mindig van bennem akarat arra, hogy csináljam: beszéljek emberekkel, ételt adjak nekik, vagy valami hasonló. Eleinte persze volt bennem némi bizonytalanság, hogy mihez is kezdjek, mielőtt ebbe belevágtam volna. Azt gondoltam, hogy talán érdemesebb lenne valamilyen nemzetközi politikai szerepet vállalni, mint mondjuk finn nagykövetség, vagy valamilyen hasonló szinten elkezdeni és ezen főleg akkor gondolkoztam, amikor Szlovákiában egy kedves hölgy azt mondta, hogy vannak ismerősei az ENSZ-ben, és ha már sok olyan reklámban szerepeltem azelőtt, mely az emberek megsegítését célozta elő, akkor miért ne dolgozhatnék valahol önkéntesként, így közelebb kerülve a tűzhöz nemzetközi politikában. Végül a jótékonykodás lett az én fő területem és amellett döntöttem, hogy nem próbálkozom ilyen nemzetközi karrierrel.

A weblapodon a rajongók szintén szerepet vállalhatnak a jótékonykodásban, hacsak akár egy autogrammal ellátott képeket megveszik…
Az gondoltam, hogy ez így egy jó megoldás, - habár szívesen csinálnám ingyen is- , de azt gondolom jobb így, hogy jelképes összegért cserébe juttatom el a fotókat a rajongókhoz, hiszen ezekkel az összegekkel is tudok segíteni valahogyan. Most jelen pillanatban jótékonysági estéket szervezek és jómagam is adományozok amikor lehetőségem adódik rá. Tény, hogy manapság nem tudok hétről-

hétre ilyen eseményekre járni.

Gondoltál valaha arra, hogy a nemzetközi modellkarrierednek köszönhetően, lehet könnyebb lenne hazamenni Finnországba és egyszerűen megkapni mindenhol a főszerepet a hírnévnek köszönhetően?
Talán könnyebb lenne, de szinte az egész életem itt van már, de igen, megtehetném. Azt gondolom, még rengeteg olyan szerep van Hollywoodban, melyet szívesen játszanék el, de ha visszamennék Európába, akkor lemaradnék ezekről, jobban mondva esélyem se lenne, hogy megkapjak egyet. Azt hiszem, addig maradok, amíg nem érzem azt, már végképp kiöregedtem ebből- zárja le Anna viccesen a kérdést, de látom rajta, hogy talán most először gondolkozott el ezen igazán.

El ne felejtsem megkérdezni, hogy halad a házfelújítás?
Jól, ugyan még teljesen benne vagyok! Éppen most csinálok egy tradicionális finn szaunát, amelyet az egyik fürdőszoba helyére tervezek, ami éppen a dolgozószobám mellett van.

Nem is lennél igazi finn, ha nem lenne szauna a házadban, de valóban ez olyan szükséges lenne Los Angelesben?
Valóban, itt az emberek nem nagyon használnak ilyet. Sokan azt sem tudják mire való, de ez csak magamnak lesz. Mikor Finnországban voltam, és a „Burjánzó szerelmek házát" forgattuk, akkor 60 napot töltöttem az országban és azt hiszem legalább 55 alkalommal voltam szaunázni. Megpróbáltam minden nap menni, nem tudom miért, egyszerűen szeretem, éppen ezért szeretnék a hidegebb téli napokra egy szaunát, szóval nem állok meg addig, míg be nem fejezem!

Ahogy látom sikerült találni néhány antik bútort a házadba, ennyire oda vagy az ilyenekért?
Ez nem olyan nagy dolog, nem tudom. Azt gondoltam, passzolnának a házhoz. Tudod, ez egy nagyon öreg ház és azt hiszem jól illenek az antik dolgok hozzá. Nem tudom honnan jött részemről ez a dolog, de az igaz, nem egy olcsó mulatság, hiszen némelyik drágább, mint egy új.

Még az is lehet, némelyik híres emberé volt valaha…
Az érdekes lenne. Nem tudom vettem-e már valaha is olyat, de azt hiszem ha igen, akkor is csak totál véletlen lenne, hiszen nem volt ez szempont, hogy feltétlen olyat vásároljak, ami valaha egy „híres" személyiségé lett volna – és ekkor jut eszembe, butaságot kérdeztem, hiszen máris egy híres ember birtokolja őket. De számít ez. Egyáltalán nem. A ház viszont elbűvölő.

Ha jól látom az asztalod, amelyen a számítógéped is van, egy klasszikus, fiókos, antik íróasztal.
Hehe, látod? Ez az, ahonnan kapom a kreatív energiát!

Nemrég említetted, hogy néhány napja volt egy fotózásod. Hol láthatunk legközelebb?
Igen, ez egy amerikai bútorgyártó cég részére ment, és olyan szeretnivalóan könnyű munka volt, hogy el sem tudom neked mondani. Egy nagyon szép, bérelt házban volt a fotózás, ahol gyönyörű és kényelmes kanapékon, illetve foteleken kellett feküdöm és úgy tenni, mintha csak aludnék. Tényleg nem volt nehéz!

Gondolom szintén mostani meghallgatásodról ez már nem mondható el!
Uff, milyen meghallgatásom is volt?- Anna most bajban van, eszembe se jutott, hogy pont egy ilyen kérdéssel fogom megfogni, de van egy érzésem neki se. De hagyom gondolkozni. Nincsen rossz memóriám, de van egy olyan szokásom, hogy ha elmegyek egy meghallgatásra szándékosan elfelejtem, és ha nem kapom meg a szerepet, nincs miért bosszankodnom, de ha felhívnak, hogy engem szeretnének, akkor pedig a váratlan öröm élmény ér. De várj, azt hiszem ez egy film volt.

Tudom. .- Anna most már csak nevet, és mosolyog önmagán- Igen, ez egy film volt, és azt hiszem amerikai független filmesek válogatása volt. A forgatókönyv meglehetősen érdekes volt, azt hiszem tetszett is talán.

Mondj egy pár szót kérlek, új filmedről, a „Voice of The Dark-ról”!
Szerettem a forgatókönyvét, mert amolyan „világvége” hangulata van. Az utolsó napról szól a Földön, azokról a pillanatokról, amelyeket az emberek élnek át, vagy amiket tesznek az utolsó percekben. Nagyon élveztem a forgatást, mert egyszerűen „vad” volt minden, amit csináltunk. Egy asszonyt játszottam, akinek a férjét a szeme láttára ölik meg. A film munkálatait egyébként mostanság fejezik be.

A "Voice of Dark" című filmben kaptál valaha is egyetlen megjegyzést amiatt, hogy soha nem tanultál színészkedni. Hogy eredetileg „csak” egy modell voltál?
Nem, de egyébként jónak kell lenned itt, mert gyakran olyan gyorsan haladnak a munkálatok, hogy nem hagynak lehetőséget egy újabb felvételre. Legelőször, amikor szappanoperában játszottam, és volt körülbelül egy sorom, egyrészt hamar meg kellett tanulni, másrészt, amikor felvették azt hittem az még csak próba volt, de nem. Mondták, ennyi és hogy folytatjuk következővel. Akkoriban ismertem fel, hogy nagyon jónak kell lenni elsőre, mert nem biztos, hogy lesz második nekifutás.

Találkoztál esetleg Joey Tribbianival, amikor az „Életünk napjaiban” játszottál?
Nem, nem találkoztam vele!- mondja kacagva - Nem dolgozott ott. Egyébként egy francia lányt kellett alakítanom, szóval valamiféle francia akcentust kellett elővenni. Fekete parókát viseltem, szóval nehezen vagyok felismerhető, az emberek többsége nem is nagyon fogta fel, hogy én is játszom a sorozatban. Igaz, csak néhány rész erejéig tűntem fel.

A „Let’s make a deal” című showműsorban finnül beszélhettél. Mi volt a koncepció?
Igen, valóban. Az egy nagyszabású show volt a hatvanas években és most próbáltak pár új részt felvenni. Ez egy olyan játék volt, ahol a közönség soraiból választották ki a játékosokat, és ha valaki jól szerepelt, akkor nyerhetett egy utazást, úgy, hogy választania kellett köztem és egy ír lány között. Ha valaki engem választott, akkor Finnországba nyert utat.

Erről jut eszembe, a Szex és New York paródiában zseniális voltál, melyet a Jimmy Kimmel-showban vetítettek le…
Jimmy Kimmel az a fajta műsor, ahol sok mindenből készül paródia.

Kár, hogy a ruha szinte teljesen eltakar…
Tudom! Ne is mondd! Már elégszer megkaptam. – teszi hozzá szemrehányóan Anna.

Az egyik interjúban egyszer megemlítetted, hogy írtál már egy forgatókönyvet. Miről szól a film?
Igazából már többet is írtam. És most mennek körbe-körbe Hollywoodba, különböző rendezők és producerek kezei között és nagyon örülnék, ha valaki érdemesnek találná a leforgatásra, legalább annyira, mint én. Az egyik egyébként éppen Finnországban játszódik, de félig angol, félig finn. Tudod, ahogy egyre inkább „nemzetközivé" válik az ember, annál inkább szeretne Finnországban, és Amerikában is csinálni, több embert összekötni stb.

Hogy tudsz ilyen szinten a finn gyökereiddel törődni?
Nos, ez meglehetősen nehéz. Amikor Finnországba mentem, a „Burjánzó szerelmek háza" forgatására, akkor a rendező, Mika Kaurismaki úgy döntött elküld engem egy finn gyorstalpalóra, mert azt gondolta, hogy a finnem túlságosan amerikainak hangzik már. Én csak tiltakoztam, hogy „nem-nem-nem, ez az az anyanyelvem, nincs ezzel semmi baj!" Azonban hajthatatlan volt. Egyrészt túlságosan „amerikainak" találta, másfelől pedig az anyanyelvem is amolyan „vidékiesnek" hangzott, tehát nem hatott úgy, mint az a finn, amit Helsinkiben beszélnek az emberek. Amúgy a szüleimmel rendszeresen beszélek telefonon, illetve a testvéremmel, így van lehetőségem őrizni a nyelvet és én azt gondolom, igenis jól beszélem. Nem mellesleg minden évben elmegyek megünnepelni a finn függetlenségi napot, melyet december hatodikán tartunk az egyik finn nagykövet ismerősömnél. Ezek az összejövetelek nem csak a nyelvgyakorlást segítik, de hála az égnek jó kis hazai ételeket is ehetek újra meg újra.

Melyik a kedvenc finn ételed?
Van egy, amit úgy hívnak, hogy „Karjalan Piirakka", amely magyarul úgy hangzik, hogy Karéliai sütemény, belül rizzsel töltve, felül pedig olyan kenyérszerű valami van, amire egy tojásos-vajas krém jön, és egyszerűen nagyon finom! Nehéz ezeket elkészíteni, ezt inkább az anyukám süti.

Azért a mézeskalács házikód lebilincselőre sikerült.
Köszönöm!- vágja rá Anna, de most már nem nevet, egyenesen kuncog, bájos ilyet látni egy 34 éves színésznőtől.- Az volt az első, amit valaha életembe készítettem. Szeretek sütni, és szeretek enni, és fontos, hogy egészségesen étkezzek. Szóval időm nagy részében inkább vegetáriánus ételeket készítek, és ha van időm, akkor a kis kertemet is szoktam gondozni.

Néhány hónapja kirúgtál valakit, azt a Facebook oldaladon azt írtad, hogy jól esett ezt megtenni. Mi történt pontosan?
Ez nem olyan vicces. –jegyzi meg Anna fejét lesütve - Nem szeretem megmondani az embereknek, hogy többet nem számítok a munkájukra. Igaz, nem az első alkalom volt, de tényleg nem szeretem. Sokkal jobb lenne ezt e-mailben csinálni, mint személyesen, mert akkor legalább nem látom, hogy rosszul esik valakinek.

Anna az interjút követően is nagyon készséges, és figyelmes volt. Mire éppen elkészültem a begépeléssel, villan az üzenet jel a postaládámban, ahol látom, azt írja mosolygó fejecskékkel, hogy gratulál a magyar futballválogatott győzelméhez Helsinkiben. Pazar!

Tags:

Finnország [4]
Anna Easteden [5]
interjú [6]
Színes:
Interjú [7]

Forrás webcím: https://www.melano.hu/elbuvolo_alkoto_energia_anna_easteden

Hivatkozások
[1] https://www.melano.hu/sites/default/files/articles/annaeasteden_1302371882_68.jpg
[2] https://www.melano.hu/the_natural_kindness_anna_easteden
[3] https://www.melano.hu/shrek_es_fiona_valik
[4] https://www.melano.hu/tags/finnorszag
[5] https://www.melano.hu/tags/anna_easteden
[6] https://www.melano.hu/tags/interju
[7] https://www.melano.hu/szines/interju